

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

vi alla

tidskrift
för
göteborgs
ungdomsledare

nummer 4
maj 1962
årgång 11
pris 1:—

Denna gång får vi läsa

VI ALLA
4/1962
maj

- Alla måste vi ha tak över huvudet — den enskilde, familjen och föreningen. Tidningens redaktör lämnar därför med utgångspunkt från ett föredrag nyligen för ungdomsorganisationerna i Göteborg sin syn på ungdomsarbetets lokalproblem och lämnar vissa principiella synpunkter på frågans lösning.
- Jönköping — Sveriges Jerusalem — gästspelar i tidningen denna gång, vi träffar ungdomskonsulent *Gunnar Rimborn* och föreståndare *Eric Brunnerby*, som båda berättar om en intressant ungdomsgårdsgiv i Vätternstaden: den föreningsburna ungdomsgården.
- Hur vill Ni ha stadens ungdomspolitik, har vi frågat tre politiker i Göteborg, alla ledamöter i ungdomsdelegationen, nämligen *Gunnar Björklund* (fp), *Bengt Larsson* (s) samt *Bengt-Olof Thylén* (h). Läs deras intressanta svar och kommentera gärna i nästa nr av Vi alla.
- *Jan Cederlöf* har recenserat nyutkomna romanen "Raggare" och *Lars Carlsson* skriver om "News from England". Mitteluppslaget berättar om sommar och segling, d.v.s. som det bör vara i en majtidning från rikets största sjöfartsstad.
- Sjunde Nordiska Ungdomsledarkonferensen hälsas av ungdomsdelegationen välkommen till Göteborg på sid. 12. I slutet av tidningen presenteras vårens utdelning av instruktörsbidrag och anslag till ungdomsledarutbildning i föreningens egen regi.
- Redaktören hälsar och tackar för vårterminen med en studie i färg på sid 18. Nytt från Vi alla återkommer i september, då en ny och fartfylld ungdomsledarsäsong tar sin början — alltså för tidningens del. *Glad sommar!*

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare

Ungdomsbyrån, Föreningsgat. 13, Göteborg C. Tel. 20 09 20

Vem kan segla förutan vind . . . ?

Denna gång gäller det de anslagskrav, som barnavårdsnämndens ungdomsdelegation ämnar presentera barnavårdsnämnden i år med förhoppningen, att nämnden tillstyrker och går vidare till stadskollegiet och stadsfullmäktige med anslagskraven. 1963 års budget alltså! Ungdomsbyrån måste göras funktionsduglig. Organisationen av dess arbete bör nu äntligen kunna föras till en lösning. I samband med flyttningen till nya lokaler i Mässhuset behöver viss utrustning hos ungdomsbyrån förnyas och servicecentralen moderniseras. Lokaler för sistnämnda verksamhet har ännu inte hunnit anskaffas. Mera administrativ personal måste till.

Nya ungdomsgårdar planeras i Biskopsgården och Sandarna och en mindre anläggning, som åstadkommit genom GAKO:s förmedling, bör komma tillstånd på Högsboplatån. De nya ungdomsgårdarna blir tyvärr till en början mycket provisoriska, men vi räknar med att kunna utbygga dem efter hand. Utrustningen och driften av de här fritidsanläggningarna kostar en del — men vem ätar sig idag att bedriva en anläggning för ungdom utan kostnader?

Barnteaterverksamheten inom ungdomsgårdarna tänkes utbyggd och därtill skall vissa smärre kompletteringar göras med verksamheten vid nu befintliga ungdomsgårdar. Stockholms barnteaterverksamhet är ett gott föredöme och värt att följa. Ungdomsgårdarnas centrala programresurser måste nu upprustas. Klubbledarskolningen skall intensifieras. I stadsdelar utan ungdomsgårdar föreslås punktinsatser inom fritidsverksamheten. På flera ställen behöver fritidsklubbar etableras och för verksamheten i de fem fritidsgårdarna erfordras ökade resurser. Sjösportverksamheten fortsätter att utbyggas men i moderat takt.

Ungdomens föreningsliv kräver även i

år ökade anslag. Instruktörsbidragen föreslås nästa år få den omfattning, som från början var avsett, d.v.s. till 8.000 kr. max. per instruktör. Lokalbidragsanslaget önskas höjt till 150.000 kr eller samma belopp som prutades ned i fjol med 25.000. Ökningar synes nödvändiga även när det gäller ledarutbildning, utrustningsanslag och startbidrag. Lägerverksamheten har ingalunda minskat, snarare har föreningarnas administrationskostnader i sammanhanget ökat, och ungdomsdelegationen begär som konsekvens härav ökade anslag för detta ändamål. För ungdomens föreningsliv krävs för nästa år sammanlagt omkring 100.000 kr mera än i år, enligt ungdomsdelegationens motiveringar.

Procentuellt störst är förhöjningen av anslagskraven inom kuratorsarbetet. De goda erfarenheterna med gängbearbetningen av asociala ungdomsgäng medför att delegationen begär en fördubbling av anslaget till denna verksamhet. Ungdomsbyråns personaluppsättning av kuratorer och fältassistenter kommer att upprustas, enligt det förslag som framlägges. Bl.a. vill man ha en förste kurator som ledare för kuratorsavdelningen. En nyhet är också att ungdomsdelegationen begär 7.000 kr. till forskning i problemen kring raggare, sniffare m. fl. ungdomskategorier.

Slutligen kan nämnas, att ungdomsdelegationen över ungdomsrådets stat ämnar försöka bedriva en kampanj med föräldrapplysning, nota bene om man får pengar till ändamålet. De 10.000 kr. som begärs verkar att vara synnerligen välmotiverade.

För närvarande är det kollektivt förbyggande ungdomsarbetets kostnader cirka 1,8 miljoner kronor. Beloppet är ingalunda lågt men bör kunna höjas avsevärt bl.a. med tanke på den folkmängd och de problemen, som storstaden har. Ungdomsdelegationens sammanlagda anslagskrav kan på

Tjätigt

Redaktören är delvis inblandad i arbetet med utformningen av den nya ungdomsbyrån (fritidsbyrån) vid barnavårdsnämnden. Därför borde han kanske hålla inne med kritiken. Men —

nu är det omkring sju år sedan ungdomsdelegationen fick uppdraget att komma med ett förslag till lösning av ungdomsbyråns personal- och organisationsproblem. Sedan fyra år tillbaka arbetar en fullmäktigeberedning, vars resultat enligt löften i stadsfullmäktigetryck skulle presenteras före utgången av 1961.

Nu är det maj 1962. Barnavårdsnämnden har i stort sett kunnat genomföra sin organisation av centrala förvaltningen i övrigt. Ungdomsbyrån har lämnats utanför under återopande av att fullmäktigeberedningen skall slutföra sitt arbete.

Ungdomsbyrån förvaltar 21 ungdoms- och fritidsgårdar, samordnar 23 ungdomsråds arbete, är sekretariat för ungdomsdelegationen, handlägger alla bidrag som delas ut till föreningslivet, har betydande ungdomsociala arbetsuppgifter med raggare och asociala gängbildningar, kaféer och dansställen.

Ungdomsbyrån skulle kunna gjort det här arbetet riktigt bra — tror jag — om den haft personal och ekonomiska resurser.

Under sju år har den fått hanka sig fram med provisorier och bristande förståelse.

Vad kallas sånt för?

grund av vissa tekniska räkneoperationer ännu inte sammanställas. Man kan emellertid på goda grunder räkna med att den begärda förhöjningen blir avsevärd. Hur mycket de anslagsbeviljande myndigheterna kommer att ställa sig positiva till är nästan omöjligt att nu sia om. Med hänsyn till den realistiska syn på våra aktuella ungdomsproblem, som det stora flertalet av våra förtroendevalda medborgare brukar ha, finns det emellertid ett gott hopp om att få en ordentlig upprustning av det allmänna ungdomsarbetet. Insatserna inom den här sektorn bli enligt alla tecken synnerligen räntabla.

K. A.

Ungdom i stadsplan

Länstyrelsen i Göteborg och Bohus län åstadkom för en tid sedan stora rubriker i tidningarna genom att sätta stopp för Göteborgs stads planerade exploatering av markområdena vid Krokslätt. Staden hade redan satt igång gatuarbeten och bostadsföretaget ifråga hade praktiskt taget klart ritningarna för bostadshusen.

Länstyrelsen sade emellertid nej till att använda parkområde för bostadsbebyggelse. Byggnadsstyrelsen och Kmt bestämmer i sista hand. Staden återopar bostadsbristen och att man måste ge sysselsättning åt byggnadsarbetarna. Länstyrelsen ivrar för ungdomens naturliga behov av friområden. De stadsplanerande myndigheterna talar om att tillgången på tomtmark inom Göteborgs gränser är begränsad.

Vi gissar på att ivrarna för park- och rekreationsområdenas bevarande kommer att förlora matchen till slut. Stadsdelens ungdom befinner sig också på förlorarnas sida. Det gör den numera alltid, då stadsplaner uppgöres.

Ungdom och politik

I detta nummer uttalar sig tre kända koryféer om sin syn på framtidens ungdomspolitik i Göteborg. Hrr Björklund, Larsson och Thylén är engagerade politiskt, är ledamöter i ungdomsdelegationen och representera alla den yngre generationen.

Att vi vänt oss just till dessa tre denna gång behöver inte betyda att föreningsfolk och ungdomsledare inom andra grenar av vårt organisationsliv och våra ungdomsgårdar behöver tiga still.

I den mån vår enkla mening betyder något vill vi föra fram den åsikten att vårt samhälle kräver ett djupare engagemang med sina problem från ungdomsarbets sida. Här i Göteborg med sina friska vindar inom det politiska livet borde det vara enkelt för organisationslivet att föra fram både förslag och önskemål om krav och kritiska aspekter på hur staden styrs och skall styras, sett ur ungdomens synpunkt.

Detta är politik, — och samhället styrs politiskt. Parti är fria staters liv . . .

Hur sköter vi lokalplaneringen?

av Kjell Andersson

Fråga ungdomsarbetets och föreningslivets representanter om vilket eller vilka problem som är mest angelägna att lösa just nu. Svaren är förvånansvärt nog ungefär de samma som för både tio och tjugo år sedan: Lokaler och ledare.

Det är svårt att avgöra vilket av dessa problem som är viktigast. Troligen är de lika betydelsefulla att klara av om en organisation eller sammanslutning skall bestå. Eftersom de var för sig är av betydande storleksordning måste man ta upp dem båda. Låt oss emellertid för dagen stanna vid ungdomsarbetets lokalproblem. Här följer en sammanfattning.

Vilka behov av lokaler föreligger?

- lokaler för den lilla enheten, d.v.s. för gruppen, cirkeln, klubben eller patrullen;
- lokaler för det utåtriktade, öppna arbetet, kaféet eller kantinen, öppna linjen på ungdomsgården, föreningens sällskapsrum;
- lokaler för större sammankomster, exempelvis fester, föräldramöten, filmföreställningar, teater, dans, religiösa sammankomster m.m.;
- lokalforum för utomhusverksamhet, idrott, lek och spel, fester, uppvisningar. Utrymmen av detta slag erfordras såväl inom som utanför staden, i sistnämnda fallet i form av friluftstugor och lägerområden;

Hur har vi det med vår lokalfråga?

- den egna lokalen, ägd eller förhyrd;
- den kollektiva eller allmänna lokalen, exvis ungdomsgård eller fritidsgård, samlingslokal, Folkets Hus, kyrka, skola eller bibliotek (icke sällan med samhället — kommun eller stat — som ägare till anläggningen);
- de allmännyttiga bostadsföretagens fritidslokaler, utlånade eller förhyrda till föreningar och sammanslutningar;
- privatägda lokaler, exvis abonnerade festvåningar, kaféer;
- bostaden, man träffas kanske hemma

- hos en av föreningens medlemmar; (...och givetvis den okontrollerade gruppens hemvist: gathörn, torg, vänthallar, tunnelbanor, kiosker och raggarbilar...);

Så här vill vi att lokalerna skall se ut:

- inbjudande trivsamma — och
- rymliga och luftiga — men samtidigt
- trånga och mysiga, eller med ett gemensamt begrepp
- differentierade till omfattning, utseende och inredning;
- billiga, d.v.s. passande ungdomsarbetets ekonomiska status;
- lämpligt belägna;
- störningsfria — åt båda håll, d.v.s. så så att inte omgivningen resp. verksamheten i lokalerna störs.

Hur skall vi skaffa pengar?

- genom egna insatsen — till investeringar, driftskostnader och inventarier (medlemsavgifter, insamlingar, gåvor, basarer, lotterier, gemensamma arbetsinsatser, genom eget, praktiskt arbete å klubbhus eller stuga, genom hjälp av ev. moderorganisation);
- enskilda fonder, i Göteborg exvis genom Vingafonden för inventarieanskaffning;
- genom staden (kommunen) antingen direkt av stadsfullmäktige (drätselkammaren) eller genom det ungdomsvårdande organet, i Göteborg utgår bidragen över barnavårdsnämnden. Kommunernas lokalupplåtelse av idrottsplatser och lekfält samt samlingslokaler kan också nämnas;
- genom staten: arvsfonden, statens nämnd för samlingslokaler samt genom fritidsgruppsbidrag.

Om man har tomt, så måste vi tänka på

- investeringskostnader för uppförande av ev. byggnad samt inredning;

Forts. på sid. 16

UNGDOMSGÅRD

gammal tanke söker nya vägar

I Jönköping beträder stadens ungdomsstyrelse nya vägar inom ungdomsgårdsarbetet. Vid sidan om den kommunala ungdomsgårdens verksamhet söker man genom "Slussen" — en föreningsburen öppen ungdomsgård — experimentera sig fram. Ungdomskonsumlent Gunnar Rimborn och föreståndaren vid "Slussen", Eric Brunnerby, delger oss sina synpunkter på den nya verksamheten.

Den ibland förekommande kritiken över ungdomsgård och tanken bakom sådan verksamhet är ett hälsotecken. Ställningstagande från personer, antingen för eller emot, är endast ett bevis för att saken i sig själv är "levande" och värd ett ställningstagande. Traditionsbundenhet och hänsynstagande till gamla uppkörda hjulspår kan dock föra den bästa tanke mot fördärvet. När ungdomsgårdsarbetet i Jönköping därför söker sig nya vägar är detta endast betingat av en ren och fullödig känsla för ungdomsgårdens betydelse, inte endast som en tillfällig träffpunkt i samband med ett mötesarrangemang, utan därför att "gården" är ett "hem" för ungdom som söker sig dit.

Men liksom samhället där ungdom födes, fostras och lever är samtliga innebyggares gemensamma angelägenhet, så är även ungdomen som sådan och allt som göres och måste göras för denna vår ungdom allas vår gemensamma angelägenhet — och därtill gemensamma arbetsfält. Det är därför vår tro, att för ett gott resultat

kräves gemensam insats av kommun, organisation och individ. Den konkurrens eller det motsatsförhållande, som tyvärr ibland fortfarande synes råda mellan kommuns och organisations uppfattningar och därav ådagalagda insatser på ungdomsfronten kan under inga omständigheter tjäna ungdomens sak. Jönköpings Stads Ungdomsstyrelse vill ingalunda hävda att den företräder en originell idé även om den organisationsform som gäller för en av våra ungdomsgårdar — ungdomsgården Slussen i Österängen — är något annorlunda än vad i regel gäller för våra ungdomsgårdar i stort. Saken är helt kort denna: En organisation satsar ledare och idéer, staden satsar pengar för gårdens drift, inklusive personal, och båda parter — staden och organisationen — söker i samarbete efter bästa förmåga leda arbetet till ett gott resultat. Utan att varken berömma oss själva eller höja organisationen till skyarna måste vi säga, att Slussen har kommit att betyda oerhört mycket för ungdom i stadsdelen.

Forts. på sid. 16

På denna sida skriver Gunnar Rimborn om bakgrunden till ungdomsgårdsprojektet Slussen i Jönköping.

Härintill en dagsaktuell bild från den öppna gården — Elgitararer och hängivna lyssnare ...

Den organisationsstödda ungdomsgården

Vid det här laget börjar väl den stormande kritikens vågor mot ungdomsgårdsidén att så småningom lägga sig till ro. De positiva resultaten av detta ungdomsarbete har allt för värtaligt lagt fram sina bevis för denna fostringsforms betydelse som hjälpande faktor. Såväl från ungdomarna själva som från deras hem och inte minst från samhällets sida möter man ständigt tack-samhetsbetygelser för vad ungdomsgården betyder för tonåringarna.

Ungdomsgården vill inte splittra föreningslivet med dess ordnade mötesformer. Den vill inte heller dra klientelet därifrån. Den vill inte ersätta de rörelser eller idéer som är på marsch och som målvedvetet går in för fostran i viss riktning. Gården är till för folk, som inte kan finna sig tillrädda i det ordnade möteslivet. Folk som trivs med mera fria obundna former av fritidsunderhållning. Här finns plats för missanpassad ungdom, som inte riktigt kan finna sig i hemmets och familjens sfär. Men — jag vill påpeka detta — ungdomen över lag som gästar gården får inte betraktas som missanpassad. Här kommer många trivsamma, fina ungdomar, som helt enkelt känner sig hemma inom gårdens ramar. Det är nästan rörande att se, hur faktiskt folk från olika kategorier och olika samhällsskikt, skolungdom såväl som arbetande ungdom, stortrivs med var-

andra omkring ping-pongbord och jukebox och i gårdens brett upplagda tävlingar. Även de kvällar, då det inte givs speciella program i form av tävlingar, film, musik eller olika gästspel, utan då man bara samlas kring sällskapspel och grammfon samt vid en kaffekopp eller coca-cola, så känner man att man här har liksom ett andra hem, dit man bara kommer för att uppleva avkoppling, kamratskap och trivsel.

En form av ungdomsgårdar, som med all säkerhet har framtiden för sig, är den idéburna gården — eller om man så vill — den organisationsburna eller föreningsstödda ungdomsgården. Slussen på Österängen i Jönköping, som drivs av Ansgarikyrkan av Svenska Missionsförbundet, men där

Forts. på sid. 17

Föreståndaren vid ungdomsgården Slussen Eric Brunnerby skriver på denna sida om ungdomsgården och dess verksamhet.

Bilderna visar några av ungdomsgårdens deltagare och ger upplysning om att både gruppen och den enskilde spisaren har sin chans på gården.

Så vill vi ha stadens ungdomspolitik:

Vi har vänt oss till Gunnar Björklund, Bengt Larsson och Bengt-Olof Thylén — alla ledamöter i ungdomsdelegationen i Göteborg — men representerande olika partier: Säg Er mening om den framtida ungdomspolitiken — och deras svar följer på de här två sidorna.

Bengt-Olof Thylén (h)

Samarbete är inte att sudda ut gränsen som skiljer

Det brister mycket i den ädla konsten samarbete ungdomsorganisationer emellan. Så även samarbete mellan den kommunalt och fritt drivna ungdomsverksamheten.

Det är beklagligt om vi inte skulle kunna samarbeta därför att kanske förlegade fördomar skiljer oss åt. Jag anser icke ungdomsgård — förening vara två oförenliga begrepp.

Låt gamla SAM (samarbetskommittén) återuppstå för att stärka banden mellan föreningarna och ytterligare knyta samman föreningarna med kommunen. Vi bör i vår krets även räkna in de stora frivilliga försvarsorganisationerna (hemvärn, Sjövärnsskåren och Lottarörelsen) som med sina stora ungdomsgrupper utbildar (även civilt) våra ungdomar till goda medborgare.

Varför negativism i ungdomsgårdsarbetet?

Den största delen av ungdomsarbetet måste bygga på ideologisk grund. Men samtidigt måste man vara realist och konstatera att en försvagning har skett och fortfarande sker i dessa organisationer som gör att kommunalt ungdomsgårdsarbete fått större utrymme.

Planering skapar förtroende

Vid planering av nya stadsdelar samt inom sanerade områden tages alltför liten hänsyn till föreningarnas lokalproblem. I frågan med ekonomiska och planeringstekniska spörsmål är det önskvärt med representation från den idéella och fria föreningsverksamheten. Försök bör göras i ett nytt område med en kommunalt förvaltd ungdomsgård utarrenderad till föreningsgård.

Bengt Larsson (s)

Vi lever i ett samhälle där standarden är hög. Den unga människan slipper att brottas med problem och bekymmer som mötte 30-talets unga människa. Arbetslöshet, social nöd, trångboddhet o.s.v. Ett aktivt socialdemokratiskt styre har ändrat förhållandena. Men ändå kan det många gånger vara svårt att vara ung. Samhället och då speciellt storstaden bjuder på många frestelser. Det är därför viktigt att ungdomsfrågorna intar en central punkt i kommunalpolitiken. Det är väl investerade pengar de som satsas i ungdomen. Den ungdom som om några år skall övertaga samhället och driva det vidare. Men hur satsa?

Forts. på nästa sida

Ökade bidrag — ökade inkomster

Kommunens bidrag i olika former är av största betydelse för föreningars verksamhet och som inspirationsmedel. Genom en koncentration till och tyngdpunkt på lokal- och instruktörsbidragen skulle föreningarna effektivare kunna utnyttja pengarna. Administrationen skulle förenklas med färre bidragstyper men större anslag. Den partipolitiska propagandan bör bekostas av partierna själva och icke som blivit fallet nu med kommunala bidrag.

Vi måste lära ungdomen att betala högre medlemsavgifter både i det kommunala och fria föreningsarbetet. Våra nuvarande avgifter är för låga och låt oss inte avvisa denna begäran, även för skolungdom utan ekonomi, när man samtidigt kan tänka på kostnaderna för biobiljetter, snask och cigarettkonsumtion.

Kvalitet att lita på

Vår ökade fritid ställer större krav på den kommunala verksamheten. Låt vårt arbete

Forts. på sid. 13

Staden bygger lokaler, anlägger idrottsplatser och fritidsområden och stimulerar på olika sätt till verksamhet. De allmännyttiga och kooperativa bostadsföretagen skall ha en eloge för att de, förutom att de skapar ett vettigt boende, också är mycket välvilliga då det gäller att skapa förutsättningar för fritidsverksamhet ute i bostadsområdena och där också tillsammans med hyresgäströrelsen söker genom föreningarna och studieorganisationerna animera ungdomen till en trivsamt fritid. Det gäller hela tiden att ge ungdomens aktivitet en positiv inriktning, så att dess aktivitet inte tar sig uttryck i handlingar som gör att den kommer på kant med myndigheterna.

Min bestämda uppfattning om hur kommunen skall satsa på ungdomen är: Ge ungdomsorganisationerna en större ekonomisk chans, genom en kraftig höjning av föreningarnas anslag. Det är ändå i ungdomsorganisationerna, det må vara en politisk, religiös eller idrottslig sådan, som den unga människan får något att kämpa för. Ett mål.

Väl medveten om att all ungdom inte kan inlemmas i ett föreningsliv tror jag ändå att den form som man nu använder för att nå denna, genom ungdomsgårdarnas s.k. öppna verksamhet, inte är lyckad. Denna, enligt min mening allt för överksamma form, gör att ungdomen många gånger följer minsta motståndets lag och hamnar i en fälla från vilken det är svårt att suga upp den till aktivare verksamhetsformer. Ungdomen skall ges en inriktning, den skall sprudla av aktivitet för att på så sätt känna att den är betydelsefull. Den ungdom som idag växer upp får säkerligen på alla områden möta en explosiv samhällsutveckling. Det gäller därför att den är väl rustad för att möta morgondagens samhälle. Att därför ungdomens naturliga plats måste vara inom föreningslivet, i vilket man får lära sig att acceptera varandra och varandras åsikter där man får lära sig vad solidaritet och kamratskap har för betydelse för att nå ett visst bestämt mål, är alldeles klart. Dagens ungdom har att förvalta ett tjugigt och fint svenskt samhälle. Låt oss visa att vi klarar den uppgiften.

Gunnar Björklund (fp)

"Nu får det vara nog! Finns det ingen som kan stoppa nerbusningen bland ungdomen? Finns det ingen som kan hejda ungdomen i dess framfart? Finns det ingen som kan ge den sundare livsformer? Finns det ingen bland de ansvariga som kan slå larm?" Så ungefär låter väl reaktionen i vår stad, när man diskuterar ungdomsproblem. Över allt frågar man efter initiativ från de ansvariga. Vad görs av vem?

Jag tillhör en av de ansvariga som kunde ställas vid skampålen eller släppas inför rätta för att stå till svars för vad jag gjort. Jag tänker inte dra mig undan ansvaret men jag tänker inte bära det ensam. Med mig vid skampålen skall alla politiker i vår stad stå. Alla politiker som tvingade mig att gå med på en nerskäring av anslaget till det förebyggande ungdomsarbetet, trots att jag visste att vi borde ökat anslaget. Denna prutning som vi alla accepterade därför att vi förstod vårt ansvar inför stadens tillfälligt svåra ekonomiska situation. Men nu när stadens kassakista är betydligt mera välfylld kan inga ekonomiska skäl förmå mig att pruta på anslag som jag vet måste till för att vi skall kunna rädda vår ungdom, och nu måste vi ta igen vad vi förlorat under de magra åren, nu måste det räknas oss tillgodo att vi stillatigande tog den beska medicinen. Ingen kan längre begära att vi snällt skall stå tillbaka för att andra kommunala styrelser skall kunna förverkliga sina drömmar. Vi har alltför länge trängts undan av andra intressen i vår stad. Behandlingen av motorgården på Stora Katrinelund är ett typiskt exempel på denna utveckling. En utveckling som vi måste stoppa.

Vi måste höja våra röster så att de som sitter vid maktens källa skall förstå att vi menar allvar. Att vi vill skapa sundare livsformer för stadens ungdomar. Att resultatet av denna verksamhet inte går att bevisa i siffror gör inte verksamheten mindre nödvändig. Jag har ibland en känsla av att några av "toppmännen" i vår stad inte tror på den form av förebyggande verk-

Forts. på sid. 18

SOMMAR och SEGLING

VEGA BLIR "UNGDOMSGÅRD"

Allt fler ungdomar till seglarläger och seglarskolor

Ungdomsbyrån har även i år ett rikhaltigt och omväxlande program att erbjuda alla de unga seglarentusiaster i staden som vill komma med på seglarläger och seglarkurser. Maj månad är seglarskolan i full fart med träning i Härlanda Tjärn. Tidigare under terminen har den teoretiska delen av skolan avverkats. Som kronan på verket följer så sommarens stora händelser: lägerverksamheten. Vi presenterar här i sammandrag seglarlägren:

Sandvikslägret 9—11/6, i samarbete med Sandviks KS. Lägret är i första hand avsett för deltagare i Hisingens seglarkurser. Egen båt skall medföras. Avgift: 35:— med egen båt. I undantagsfall kan båt få lånas mot avgift. Uppl. och anm.: Jättestens ungdomsgård, Jättestensgatan 9, Göteborg H, tel.: 53 42 92.

Aeoluslägret, 12—20/6, Avgift 100:— med egen båt 125:— utan båt. Uppl. och anm.: Ungdomsbyrån Föreningsgat. 13, tel. 20 09 20 ankn. 261.

Marstrandslägret I, 12—15/6, i Marstrand SS regi Avgift: 75:— med egen båt, 95:— utan båt.

Marstrandslägret II, 25—29/6, i Marstrands SS regi avgift: 93:— med egen båt, 113:— utan båt. Uppl. och anm.: Ungdomsbyrån eller Göran Andersson Marstrand tel: 0303/600 55 eller 0303/600 24.

Sandviks KS startade år 1941 och håller till ute i Sandvik på Hisingen. Medlemsantalet är 125 varav 70 är juniorer. Föreningen har tjusats av optimistjollen såsom nybörjarbåt och flera av medlemmarna har byggt en "optimist" till sina barn. Samarbete med ungdomsbyrån har etablerats. C:a 30 optimister boende på Hisingen har under den gångna vintern gnuggats av sällskapet instruktörer i sjövätt och denna kurs

avslutas under pingsten med ett seglarläger ute i Sandvik.
Delvis för att ordna logifrågan har föreningen i dagarna inköpt en gammal skonare vid namn "Vega", vilken just nu görs iordning för att ta ombord sin unga besättning. Skonaren är 21 meter lång, 5,5 meter bred och på 125 brutto ton. Skonaren skall användas till klubbhus, lärosal och logementsfartyg.

Vägen till framgång

av Brazil Jack*

- 1 Var alltid nykter.
- 2 Var sparsam och nöjsam.
- 3 Lev under, ej över Era tillgångar.
- 4 Tro ej på uppriktiga vänner! Så länge Du har pengar har Du vänner, men förloras allt, finns ingen som Dig känner.
- 5 Gå aldrig i borgen.
- 6 Skänk heller bort en liten summa än låna bort en stor.
- 7 Skryt aldrig med vad Du äger. Tror man Dig vara rik, får du betala mera för allt, än om man tror Dig vara fattig.
- 8 Endast den som behöver kredit ljuger med fingerad rikedom.
- 9 Var aldrig svag för smicker! Smicker är ett farligt vapen, farligare än krut och kulor.
- 10 Var alltid hövlig och vänlig mot din omgivning. Hövlighet kostar intet.
- 11 Hav alltid Din egen mening. Lita på Dig själv. Att tro och lita på andra är ett bevis på svag karaktär.
- 12 Tänk noga, överlägg noga, handla sedan.

* Brazil Jack (artisten och cirkusdirektören Carl M. A. Rhodin) föddes 1871 och dog den 7 november 1956. Författarskap: självbiografin "På mitt livs nöjesfält".

Välkommen till nordisk gemenskap

Till deltagarna i sjunde nordiska vänortskonferensen för ungdomsledare i Göteborg och Lökeberg den 20—26 maj 1962.

Barnavårdsnämndens ungdomsdelegation har fått förtroendet att denna gång stå som värdar för den nordiska ungdomsledarkonferensen. Vi har därvid valt att förlägga de 40 deltagarna i bohusländsk kustmiljö vid Lökeberg, strax intill både Marstrand och Kungälv, på nära håll till vårt Göteborg. Avsikten är att kunna förena den relativa avskildhet, som kursplatsen innebär, med de resurser och studiemöjligheter, som vår stad har.

Konferensen är avsedd att låta deltagarna tränga in i spörsmål inom ungdomsarbetet och dess metodik, vilka är lika angelägna som likartade för ungdomsledarna i de nordiska länderna. Föreläsningar, grupparbete och diskussioner kommer att omväxla med friluftsliv, studiebesök och kamratlig samvaro.

Det är vår förhoppning, att de arbetsfyllda konferensdagarna skall bli till glädje och gemenskap för deltagarna och knyta än fastare band mellan de fyra nordiska vänortsstäderna Bergen, Åbo, Århus och Göteborg.

Göteborg i maj 1962

För barnavårdsnämndens ungdomsdelegation

L.-E. Skarin

Kjell Andersson

JAG TYCKER

Sommarverksamhet 1

Signaturen L. Mark, som i förra numret snackade om att föreningarna sover om somrarna, borde ge sig ut och se vad som verkligen händer. Många ungdomsorganisationer har sommarhem, andra gör utflykter, en tredje organisation reser till fjälls eller drar ut på sommarläger.

Förresten behöver ungdomsledarna en smula semester, även de. Det är bra för alla parter att man inte träffas en tid, och förresten, alla ungdomar har väl hem att vara i. Även föräldrarna skall få sin chans.

Även föreningarnas brist på pengar gör det svårt att klara av ungdomsarbetet hela sommaren.

Föreningsjobbare med semesterplaner

Sommarverksamhet 2

I förra Vi alla skrevs ett sanningsord om föreningens sommarprogram. Det är sorgligt vad slött det är på många kanter. Redan i maj lägger man av och många organisationer börjar sedan inte förrän i oktober månad.

I en stad som Göteborg — och även på många andra ställen — är det många unga, framförallt tonåringar, som går hemma och lodar i stan. För dessa behöver föreningar vara igång även på sommaren. Man kunde ju förresten slå sej ihop, två eller flera organisationer och öppna nån form av ungdomsgårdsverksamhet i öppen stil med hyggliga program och trevlig stämning.

Vad sägs om förslaget?

Sven Carlsson

Forts. fr. sid. 8

med sjösport följas av vildmarksläger, grodmans- och dykarutbildning samt överhuvudtaget en ökad kontakt med vår fria natur. Till detta fordras goda ledare, vilket vi får genom en förbättrad lönesättning som stimulerar och tillför kvalitet.

Kuratorverksamheten ger staden största räntan

Genom en kraftig förstärkning av kuratorerna och fältarbetarna ställes problemungdomen icke utanför. Den "Cederlöfska given" får icke kullkastas med sådana kommunala åtgärder som t.ex. att egenmäktigt riva ner barackerna för verksamheten bland raggarna.

Frihet

Man får icke tro att ungdomen spårar ur om de icke råkar ut för barnavårdsnämndens "utskott" och socialpedagoger. Det ifrågasättas om den förebyggande verksamheten så skall domineras av nämndens beslut. Vi borde fritt få pröva våra vingar, bli mera självständiga utan att därför förlora det goda samarbetet. Hur många gånger har icke våra problem, som vi tycket vara stora och betydelsefulla i arbetet bland ungdomen, kommit i skymundan genom negativa beslut i nämnden. Ibland med resignation men med stor optimism och besjälade av en stark vilja att stödja och hjälpa göteborgsungdomen går vi till verket i en anda skyhögt över dammig partibundenhet.

Till filmmanus och veckotidningsartiklar om den samhällsföreteelse som i allmänna språkbruket fått beteckningen raggarpblem, har under senare tid också kommit några böcker. Överallt i förhandsreklamen möter man ordet — verklighetsreportage. Att man härvidlag inte så sällan vårdslösar med sanningen är kanske inte ägnat att förvåna.

Att ge sig in i raggargängen frestar kanske mången till jämförelser med Jack Londons bedrift, då han dök ner i East Ends slumkvarter. Han sökte sig dit för att skildra hur människorna hade det. För att inte väcka uppmärksamhet och förlora möjligheterna till kontakt med befolkningen skaffade han sig, i stället för sina egna kläder, gamla paltor att ha på sig. Sen strövade han omkring i denna mundering, som väl stämde överens med de människors han hade för avsikt att komma in på livet.

Riktigt så har väl inte författarna till raggarskildringarna gått till väga. Kanske blir jämförelsen mer symbolisk. Men man vet ju aldrig, författare skyr ibland ingen möda för att skaffa stoff till sina böcker. Resultaten blir dock sällan så bra som Jack Londons "Avgrundens folk."

En ungdomsintresserad folkskollärare, Alf Spångberg, har nu sällat sig till raggarförfattarna. (Alf Spångberg, Raggare W & W, pris kr 15:75). Det sägs att han för att få direkt kontakt med raggarna, anslöt sig till en av de organiserade motorklubborna, där han efter några månader valdes till ordförande. Även om han själv lyckades organisera både hobbyverksamhet och välgörenhet inom klubben, förstod han att ungdomens problem inte kan lösas enbart på detta sätt.

Vilka motiv som drev honom att utanför skollärarysslan söka sig till raggarna framgår inte klart. Var det för att idka ungdomsarbete eller för att skriva böcker? På något tredje alternativ vågar vi väl inte tänka? Den naturliga vägen för folk, som vill ägna sina krafter åt ungdomsarbete, är vanligen att göra det via de ungdomsvårdande organen. Man söker som regel efter så kvalificerade krafter som folkskol-

lärare, som brukar tagas emot med öppna armar. Att på egen hand driva ungdomsverksamhet bland ett så oroligt klientel är att påtaga sig ett alltför stort ansvar. Det går heller inte så bra som han tänkte sig. Något omtumlad dyker han upp ur undervegetationen. Full av indignation och verklighetsupplevelser — som han tydligen inte gjort något för att förhindra — sätter han sig för att skriva boken. Hans ungdomsledarskap gör ingen större lycka. Dessamma måste dessvärre också sägas om hans författarskap. Boken var kanske nödvändig för att författaren skulle hämta sig från chocken. För litteraturhistorien var den det inte. Det hade säkert funnits bättre vägar för Spångberg att föra fram sina synpunkter på.

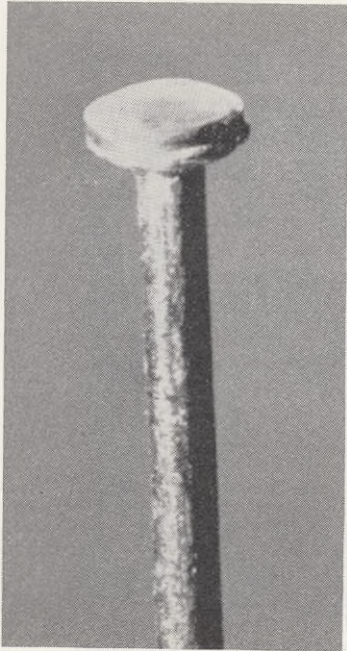
Problemet som sådant är dock för allvarligt att rynka på näsan åt. Mycket av vad Spångberg skildrar bär verklighetens prägel och ger en träffande bild av hur det kan gå om man underlåter att göra något för att föra vilsekomna ungdomar till rätta. Så allvarliga problem som företeelsen utgör, bör samhället inte överlåta åt enskilda att gripa sig an. Här behövs hela ungdomsvårdens resurser och kunskande. Man begår ett misstag om man tror att de löses av sig själv. Inte heller ungdomarna kan lösa dem. Sätillvida har Spångberg rätt.

Omslagsbilden

påminner alla om sommarens möjligheter, d.v.s. inte enbart de möjligheter som ligger i bilåkning

Idrottsplatserna lockar både gammal och ung och står öppna för träning och avläggning av idrottsmärkesprov. Kring sommarstugan spänner vi upp volleybollnät och anordningar för badminton. Triosammast av allt är kanske segelturen eller den långa vandringen långt in i skogarna...

Vår arbetsdag kräver uppbyggnad och lek under fritiden. Idrotten och friluftslivet kallar...

Vad före- ställer bilden?

Skänk skänken

Den apell hade inte förklingat ohörd, som ungdomsgårdarna hade gjort till sin vid sitt arrangemang till förmån för Sveriges Ungdomsorganisationers Landsråds aktion för Dag Hammarskjölds Minnesfond — "Operation Dagsverke" åtminstone inte om man skulle döma av alla de stora och små ting, som skänkts av givmilda göteborgare och som samlats in av gå- och bärvilliga ungdomar och ledare.

Så många skänker såg man visserligen inte till på denna loppmarknad, vid vilken sakerna såldes, men mängder av andra heminventarier, kläder, böcker, cyklar o.s.v. Kommersen på sandplanen i Kungsparken utanför KFUM lördagen den 12 maj — marknadsdagen — var god. Var köparna många så var antalet skädelystna ännu fler. Det bjöds och prutades precis som på en riktig marknad. Alla fick dock behållning av den underhållning som bjöds av unga förmågor från ungdomsgårdarna.

Det var inte bara "antikviteter", som fann köpare, utan också "fabriksnytt" från CP-ungdomarnas verkstad, som hade slagit upp sitt stånd mitt i all härligheten.

Det ekonomiska resultatet av aktionen — c:a 8.000 kr.

Nu är vi framme

vid åttonde och sista etappen i den gigantiska tävlingen: "vad föreställer bilden"? Återigen har fotografen lekt med kamera och förstöringsapparat och lyckats trollo fram en bild, som vi hoppas skall ge Er tillräckligt med huvudbry.

Redaktionen har ett speciellt knep att välja ut bilder ur arkivet till denna tävling. Vi testar ofta i förväg en viss yrkeskategori. Denna gång gick vi till ett stort varv i Göteborg och frågade ett gäng smeder, vad bilden föreställde. Cirka 30% gissade rätt. Då ansåg vi att bilden hade lagom svårighetsgrad.

För säkerhets skull vill vi hjälpa läsekretsen med ett litet tips, som kan vara värdefullt. Vår fotograf säger nämligen, att det inte är en *spårvagn*. Skriv alltså inte *spårvagn* men gärna något annat och sänd den eventuella lösningen till Vi allas redaktion, Ungdomsbyrån Föreningsgatan 13, Göteborg C.

Vem vann 7:e etappen?

Tävlingsbilden var svår förra gången. Inte så särskilt många svar kom in till redaktionen i laga tid. Här är några plock ur svarshögen: Avloppsrör, bensår, sandstrand, väg med diffusa bilar, helfet ost med rörelseförmåga och baciller i mikroskop. Det rätta svaret skall vara KORK. En enkel liten vanlig korkbit var det...

Etappvinnare:

- 1 Erland Olsson, Vasagatan 7, Göteborg.
- 2 Ester Klangberg, Bergsgat. 52, Malmö
- 3 R. Pettersson, Box 45, Stockamöllan.

Etappsegraren får ett presentkort på 25 kr, medan 2 och 3 erhåller gratisprenumerationer för nästa år å tidningen Vi alla. Redaktionskommittén och många andra utbringar ett leve för pristagarna och återkommer med majnumrets pristagare nästa gång Vi alla utkommer, närmare bestämt omkring den 20 september.

Forts. fr. sid. 5

- b kontinuerliga driftsutgifter;
- c reservkapital för oförutsett;
- d anskaffning av ev. uthyrningsobjekt.

Vad har Göteborg hittills gjort ifråga om ungdomens lokalfråga?

- a tomtupplåtelse genom fastighetsnämnden;
- b upplåtelse av äldre fastigheter, baracker och torp;
- c anläggningar såsom ungdomsgårdar och föreningsgårdar;
- d samlingslokaler;
- e skolor;
- f idrottsplatser och badanläggningar;
- g fritidsområden (ex. vis Delsjön).

De allmännyttiga bostadsföretagen

Bostadsföretagens fritidsnämnd i Göteborg (GAKO) har som uppgift att skapa förutsättningar för en allsidig fritidsverksamhet och aktivt följa utvecklingen på området. Man samverkar med de ungdomsvårdande myndigheterna och enskilda föreningarna i lokalfrågan.

Förespråkarna för anskaffandet av vetliga anordningar för våra barns och vår ungdoms fritidsverksamhet har all anledning att begrunda på vilket sätt man skall lösa de här problemen i en kommun. Stadsplanemyndigheterna såväl som tomtupplåtande myndigheter skall hållas "varma".

Vi måste fundera inför utformningen av framtida fritidsliv och vilka behov som därvid kan tänkas uppstå. Om vi inte själva uppvisar en programförklaring så lär det inte vara någon annan i samhället som gör det för oss.

Vi måste också göra klart för oss om vi vill ha ungdomsgårdar eller inte. Om vi fortsätter bygga ungdomsgårdar, så är det angeläget att dessa utformas så att de kommer olika ungdomskategorier tillgodo.

Skolornas utformning och användning är ett viktigt kapitel att diskutera. Skolgårdarna bör också kunna användas under fritiden, i varje fall under vissa årtider.

Västkustklimatet kräver speciella anordningar under den långa och disiga hösten. Idrottsverksamhetens speciella behov exvis kräver därvid utformning av ett reellt

Forts. fr. sid. 6

Skola, polis, föräldrar uttalar sin tro på ungdomsgårdens betydelse och tacksamhet för dess arbete. Det har påvisbart skett en förändring i stadsbilden vad det gäller ungdomens sätt att vara och leva. Någon kanske säger, att till en sådan gård kommer väl endast ungdom som mer eller mindre är intresserad av den föreningstyp som här företrädes, i detta fall missionsförbundets arbete. Ett sådant antagande kan genast motsägas. Ungdomsgården Slussen når i sin egenskap av föreningsburen öppen ungdomsgård samma ungdom som stadens övriga helt kommunalt drivna ungdomsgårdar.

Det är ett experiment, men ett experiment som redan visat så stora fördelar att det manar till efterföljd. Här liksom i allt ungdomsarbete beror dock resultatet till stor del inte på hur ett arbete organiseras, utan allt är till syvende og sist en ledarfråga, en personfråga. Detta har inte minst visat sig vara fallet när det gäller ungdomsgården Slussen. I den så gott som dagliga kontakten mellan stadens ungdomskonsulent och Slussens föreståndare och ledning har en lojalitet och samarbetsvilja varit förhärskande, som vittnar om ömsesidig respekt för såväl kommunens syn på öppet ungdomsgårdsarbete som en kristen rörelses innersta målsättning. Gårdens föreståndare, Eric Brunnerby, har i särskild artikel lämnat sin och organisationens synpunkter på denna typ av ungdomsgård.

handlingsprogram. Konstfrusna isbanor t.ex. kommer säkerligen i framtiden att behövas i större omfattning än nu.

Finansieringen är en betydelsefull fråga. Utan stöd av stat och kommun går det inte att genomföra de större projekten. F.ö. undras om inte ungdomsarbetets lokalfråga är ett problem, som måste lösas av alla goda krafter inom samhället. Den enskilda offerviljan behöver därvid inte komma i kläm, andra stora finansieringsobjekt föreligger inom ungdomsarbetet.

Opinionsbildningen bland unga och vuxna för rejäla tag i de här frågorna är nödvändig. Om vi vill lösa ungdomsarbetets lokalfråga så kan vi det också!

News from England:

BYSA är en klubb på Burås ungdomsgård, som tagit internationellt ungdomsutbyte som sin främsta arbetsuppgift. Man har varit verksam i 3 år nu och hunnit etablera goda kontakter med främst England och Frankrike.

Alla sanna BYSA-ister gläder sig i dessa dagar särskilt mycket. Anledningen är att deras vänner i Haywards Heath har fått flytta in i en helt ny och modern ungdomsgård. Den invigdes i slutet av mars under sedvanlig engelsk pomp och ståt av The Countess of Albemarle, D.B.E.

Detta glädjande meddelande kommer från den nya gårdens föreståndare, Mr Georg Cooper, som lett ungdomsgårdsverksamhet i denna stad sedan 1948. Haywards Heath är en stad med c:a 20.000 invånare och ligger halvvägs mellan London och Brighton i Sussex. Staden är en typisk engelsk småstad med föga utvecklad industri. Man arbetar främst i London, Lewes och Brighton. C:a 1.000 ungdomar är anslutna till ungdomsgårdens verksamhet, varav 300 på dess öppna linje.

Mr Cooper berättar för Vi Alla att vid starten fanns varken lokal eller pengar. Det första mötet höll man på Haywards Road kring en lyktstolpe. Snart nog med benäget bistånd av snälla människor, kunde man flytta in i provisoriska lokaler. Först 1954 fick man någonting som med god vilja och fantasi kunde liknas vid en ungdomsgård. Den inrymdes i en s.k. krigsrestaurang, som nödortfigt iordningställdes. Den omfattade ett expeditionsut-

rymme, ett klubbrum, en större lokal med bar, bordtennis- och biljardbord. Att detta utrymme var föga lämpligt förstår man, när man får reda på att huset saknade sanitära anordningar och uppvärmningsmöjligheter, låg direkt på marken och hade tunna och oisolerade väggar. I trängda lägen vid biljardbordet hände det att biljardkön gick rakt genom väggen och ut i trottoartrafiken. Att jobba med och för ungdom under sådana förhållanden, gör man endast om man är engelsman och heter George Cooper.

Från 1955 sökte man enträget att få ett bättre utrymme för sin verksamhet. Ansträngningarna kröntes med framgång 1960 då myndigheterna beslutade, att en ny ungdomsgård skulle byggas. Den var klar 1961 och hade då kostat £ 26.626 eller i runda tal kr 3.850.000. För dessa pengar har man fått en samlingssal för 400—500 personer, teaterstudio, öppen-klubb-lokal med barservering, studie- och lekrum. I källarplanet finns plats för en verkstad och flera hobbyrum. Ungdomsgården ligger granne med en skola och har möjligheter att utnyttja dess idrottsplats och gymnastiksal. Ungefär £ 800 eller kr 11.600 finns i en särskild fond för utrustning av gården. Av denna summa har £ 300 tillskjutits av ungdomarna, som under flera år inbetalt en veckoavgift till fonden. Ytterligare kr 15.000 har mottagits i donationer från organisationer och enskilda i Haywards Heath att användas för gårdens utrustning

L. C.

Forts. fr. sid. 7

Jönköpings stad genom stadens ungdomsstyrelse svarar för ekonomin, är en typ av den sortens gårdar. — Fastän Ansgariiförsamlingen i sin egen kyrka har en ungdomsvåning för scout- och juniorverksamhet, så anser den, att något måste göras för den ungdom som inte gärna kommer till kyrkans ordnade ungdomsarbete. Därför startades denna öppna linjes arbete liksom vid sidan om. Det rör sig alltså om omtanke om de unga själva, deras hållning och samhälls- såväl som andliga och reli-

giösa fostran. Församlingen, som anställer föreståndare och assistent, tillhandahåller också flera hjälpare, som på lediga kvällar — då de inte är bundna vid det traditionella ungdomsarbetet — håller till på Slussen. Detta ger en god stadga åt hela verksamheten.

Det skapar också värdefull kontakt med ett modernt fungerande kyrkoliv. Bakom gården reser sig bildligt sagt en mur av ansvar och omtanke, för vilket naturligtvis samhället måste känna tillfredsställelse.

Eric Brunnerby

Redaktören

kan stundom se rött när han studerar och möter livets avigsidor och orättvisor men försjuncker sällan ner i pessimismens svarta krater. Glädjeämnen är nämligen så många i livet och omvärlden ofta så ljusblå optimistisk att man har all anledning att välja en bukett i glada färger (symboliska) och förära omgivningen med.

Påskhelgen med gula påskliljor i Trädgårdshallen och prunkande påskris på Grönsakstorget kom i år utan det gröna i naturen, som så många hade hoppats på. Årets tidiga göteborgsstudenter, bleka om kinderna efter år av slit, fick nöja sig med uppvärmda och inomhus upptrimmade björkar och färger från målarpyts och pensel. Man var tidigt ute här i år med studentexamen och anledningen lär vara censorsbrist. Tydligt är det ont om denna färgstarka skara, abiturienters och föräldrars både skräck och helgon.

Studentvitt blev i år påskens färg. Trevliga unga herrar med käpp i näven och illusioner i blicken kappades om att lysa upp den bleka förvåren tillsammans med studentskor på trippande klackar, nyss gymnasister, nu med siktet inställt på universitet, seminarier eller institut.

Studentexamen borde avdramatiseras, säger man. Kanske det, men låt oss behålla studenter och studentskor. Dom är färgklickar både före och efter examen. Och färgklickar måste vi ha. Vår samvaro behöver färg i alla dess former, utan färg skulle tillvarons alla blickfång få nyanser i gråtoner.

Forts. fr. sid. 9

samhet som vi för närvarande bedriver och att detta varit anledningen till att man, låt vara inte bekämpat oss, men heller inte givit oss ett entusiastiskt stöd som vi så väl skulle behövt. Ett sådant förhållande får absolut inte förekomma. Jag menar naturligtvis inte, att inte alla politiker skulle ha rätt att hysa en egen uppfattning.

Men vi måste klara ut begreppen. Vi måste tala ut med varandra. Vi måste få klara linjer att arbeta efter. Om vi inte tror på det nuvarande systemet måste vi få ett annat i stället. Alltför stora värden står på spel för att vi skall ha råd med krig i buskarna. Nej ute på fälten och med synliga vapen skall kampen kämpas och inga andra intressen än ungdomens bästa får blandas i striden.

Färg behövs alltså. På hus och plank, i klädedräkt och på matbordet. Väl avstämda färger i husfasaden på stadens gator gör stegen lättare för oss. En vårhatt eller en ny slips utgör livselexir, det vet alla vi — och speciellt kvinnorna — sedan länge tillbaka. Vardagsmiddagen blir som söndagsmåltiden med färg och fest i dukningen.

Färgskalan och mustigheten borde finnas även i ord och ton. Kanske är vi här inne på ett område, som allra hårdast angripits av nivelleringen. Tänk att det skall vara så svårt att ordumgås människor emellan. Vi behöver därför tid att tänka igenom vad vi skall säga till varandra och vi behöver tid för att kunna lyssna.

Musik och melodier ingår i färgskalan. Vi har begåvats med ett av de farligaste avfärgningsmedel, som kan tänkas under det senaste året: melodiradion, skvalmusik. Programmässigt är melodiradion ett utmärkt exempel på smakförsämring.

Färgstarka personligheter är det ont om. Vi behöver deras salt. Att försöka utveckla våra barn och andras ungar till personligheter är ett lika svårt som nödvändigt jobb. Människor med färgstarka yttre och inre egenskaper måste vara med och inspirera oss, våra öden och vår framtid.

Bidrag till instruktörer

För första gången har Göteborgs stad och barnavårdsnämnden kunnat dela ut bidrag till instruktörer inom föreningsvärlden. Innevarande års anslag, 4.545 kr per distriktsungdomsorganisation, har utgått som bidrag till lön åt följande instruktörer:

Sven Nordström, Frälsningsarmén
Per-Olof Jacobsson, KFUM
Olof Hilmersson, YF Libanon (KFUM)
Bernt Axelsson, Saron-församlingen
Lars Olsson, Svenska Missionsförbundet
Bengt Öhnander, Liberal Ungdom
Leif Andersson, Göteborgs Socialdemokratiska Ungdomsdistr.
Bernt Wärrf, Högersns Ungdomsförbund
Astrid Andersson, KFUK—KFUM:s Scoutförbund
Kenneth Johansson, Nationaltemplarorden
Inge Johansson, Unga Örnar

Bidrag till ungdomsledarutbildning

Som tidigare har nämnts disponerar barnavårdsnämnden i år 10.000 kr att delas ut som bidrag till den ungdomsledarutbildning, som organisationerna själva bedriver. På ungdomsdelegationens förslag har barnavårdsnämnden nu fördelat vårterminens anslag, d.v.s. bidrag till de kurser och konferenser som avhållits under vårterminen. Här följer bidragstagarna:

Skid-och friluftsförbundet
Göteborgs Kristliga Gymnasistförbund
Svenska kyrkans Ungdomsarbete
Göteborgs Stifts söndagsskolenämnd
KFUM
Frälsningsarmén
Svenska Scoutförbundet, Göteborgsdistriktet
KFUK och KFUM:s scoutdistrikt i Göteborg
IOGT kretsloge i Göteborg
Demokratisk Ungdom
Göteborgs Socialdemokratiska Ungdomsdistrikt
Svenska Ungdomsringen (GNDS)

Violla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 ■ Göteborg ■ Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1962

Ungdomsbyråns AVH-service

Följande tekniska och audio-visuella hjälpmedel finnes tillgängliga på ungdomsbyrån, avsedda att användas inom ungdomsarbete:

- 16 mm Ljudfilmsprojektorer (Bell & Howell, Ampro)
för såväl optiskt som magnetiskt ljud,
- 16 mm Stumfilmsprojektor (Bell & Howell),
- 8 mm Stumfilmsprojektor (Kodak),
- 16 mm Filmkamera (Paillard) med stativ,
- Blixtaggregat,
- Bandspelare (Grundig TK 819, Tandberg),
- Skarvapparater för lagning av film,
- Småbildsprojektorer för 7×7 och 5×5 cm bilder,
- Bildbandstillsatser,
- Ca. 130 bildband i olika ämnen,
- Stillfilmer samt 16 mm filmer,
- Grammofon (Philips) samt grammofonverk,
- Filmdukar i olika storlekar,
- Förlängningssladdar,
- Flanellografer,
- Pil-lampa,
- Mattglasskiva (för bildvisningar),
- Mikrofoner,
- Moviescope (betraktningsskärmar för filmredigering),
- Förstärkaranläggning,
- Blädderblock.

Särskilt certifikat erfordras för att få låna visst material.

Kurser anordnas av ungdomsbyrån.

Möjlighet finnes dessutom att efter överenskommelse få använda ungdomsbyråns kontorsutrustning (skrivmaskin, Gestetner stencileringsapparat, spritduplikator, adressograf etc.)

Hänvändelse till ungdomsbyrån, Föreningsg. 13, tel. 200920 vx

